

Το απόγευμα ήταν νεφελώδες. Κυριολεκτικώς και μεταφορικώς. Η εργάσιμη μέρα κυλούσε προς το τέλος, τα κέφια και η περιρρέουσα ατμόσφαιρα στη δουλειά, ήταν σε χαμηλό επίπεδο και δεν υπήρχαν πολλά “εξωτερικά” στοιχεία, να προσφέρουν μια ανάσα χαράς ή αισιοδοξίας.

Ο απόμακρος τηλεοπτικός δέκτης, μας βομβάρδιζε με τις συνήθεις σχιζοειδείς του αναφορές. Από την μια τα δακρύβρεχτα, θλιβερά, Τούρκικα σήριαλ από την άλλη το σύνολο των καταθλιπτικών ειδήσεων που αφορούσαν τη χθεσινή μέρα, όπως το μνημόνιο, τα αδιέξοδα με τις επικείμενες εκλογές, τις δηλώσεις Lagarde, το λάθος θέμα της Φυσικής, τη διαμάχη για τη μοιρασιά του του ποσού του χρηματισμού του πρώην υπουργού Εθνικής Αμύνης, τη σφαγή στη Χούλα, την ανακεφαλαιοποίηση των τεσσάρων μεγάλων ελληνικών τραπεζών.

Τέλμα.

Πάνω στο γραφείο ένα μοναχικό κλειδί με τη φτερούγα στο πλαστικό του τμήμα, που είχε αφήσει ο Πάνος. Πέντε μέρες το χρησιμοποιούσε για τις ανάγκες κάλυψης του “Ακρόπολις”

- *τι είναι ψηλούλη;*

- *Crossrunner!*

Έχοντας ήδη δυο άγνωστες λέξεις είπα να μην συνεχίσω τις ερωτήσεις. Του έσπρωξα το κλειδί από το turbo Juke που είχε, επίσης για το “Ακρόπολις” ο Βανζέλ πήρα κράνος, τζάκετ, γάντια, αποχαιρέτησα και κάπως ανόρεχτα, αποχώρησα.

Το Crossrunner περίμενε κάτω, ντυμένο σε ένα έντονο ρουμπινί χρώμα, πασπαλισμένο με χρώμα, αρκετά λερωμένο από τις ανοιξιάτικες βροχές που έδωσαν ένα διαφορετικό χρώμα

στο 58ο “Ακρόπολις”.

Νόστιμο αισθητικά. Δρασκελίσα στη σέλα , είδα την τιμόνα να έρχεται από τα έγκατα του μπροστινού ντυμένη στο πλαστικό, στοιχείο που παραπέμπει σε αυτά τα δύσμορφα σκούτερ. Είπα να μην ξανακοιτάξω αλλά μια κίτρινη ένδειξη με τα γράμματα ABS στο πίνακα οργάνων τράβηξε πάλι την προσοχή μου προς τα εκεί. Πάλεψα μπας και το απενεργοποιούσα, αλλά εις μάτην.

- Να διαβάσουμε το manual; ρώτησε από δίπλα ο Πάνος διακριτικά.

- Δεν έχω διαβάσει δεύτερη φορά τους “επτά επί Θήβας” το manual θα διαβάσουμε;

ψέλλισα απατώντας, αναιδώς, με ερώτηση και έφερα στη ζωή τα 782 κυβικά του.

Είπαμε κάτι για τα καύσιμα, χαιρετιστήκαμε και έφυγα.

Μόλις πάτησα

στον καθρέφτη της Κλεισθένους με χαρά ανακάλυψα ότι η ουρά είχε την τάση να χαράσσει ανεξάρτητες, αυθάδεις τροχιές. Όσο πιο βίαιη η περιστροφή του δεξιού καρπού τόσο πιο αυθάδεις . Είχα ήδη ξεχάσει την καρτιμόνα. Κάτι το γεγονός ότι κάποιος θα με είχε “στολίσει” με κάποια κοσμητικά, κάτι ότι τα παιδιά με τα μπλε που ταξιδεύουν ζευγάρια με άλλα μηχανάκια, μπορεί να με εντόπιζαν πριν τα δω, ησύχασα.

Από το βιβλίο "Οι 100 καλύτερες μοτοσυκλέτες του κόσμου" του Νίκου Καραγιάννη, εκδόσεις "Ουρανός".

~~Επιπλέον, η εταιρεία ανακοίνωσε ότι θα προσφέρει στους πελάτες της δωρεάν υπηρεσίες, όπως η μεταφορά και η επισκευή.~~